

colloquium-journal

ISSN 2520-6990

Międzynarodowe czasopismo naukowe

**Philological sciences
Pedagogical sciences
Sociological sciences
Psychological sciences**

**№14(66) 2020
Część 3**

ной інформаційної бази і формуванню речевих механізмів і служать в подальшому основою для організації різних видів діяльності.

Умеле поєднання ігор різних видів робить урок російської мови цікавим, дозволяє студентам-іноземцям бути активними протягом усього заняття, завдяки чому мотивація до вивчення предмету не згасає і учасники досягають високих результатів у навчанні.

УДК: 37.013. 74

Использованная литература

1. Игры – обучение, тренинг, досуг / Под ред. В.В. Петрусинского. – М.: Новая школа, 1994.
2. Акишина А.А., Жаркова Т.Л., Акишина Т.Е. Игры на уроках русского языка: учебное наглядное пособие. – М.: Рус. яз., 1988.
3. Крючкова Л.С. Практическая методика обучения русскому языку как иностранному: учеб. пособие – 2-е изд. – М.: Флинта: Наука, 2011.

**Бабаян Ю.О.,
Шапошнікова Ю.Г.,
Тесленко С.О.**

Миколаївський національний університет імені В.О.Сухомлинського

МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТИ У ХХІ СТОЛІТТІ

**Babaian Y.,
Shaposhnikova Y.,
Teslenko S.**

Mykolaivskiy National Sukhomlynskiy University

MODERNIZATION OF EDUCATION IN THE XXI CENTURY

Анотація.

У нашому столітті відбуваються значні зміни, пов'язані з новими науковими відкриттями, інформатизацією, глобалізацією, розвитком робототехніки і штучного інтелекту. ХХІ століття називають віком цифрових технологій та знань. У статті аналізується явище інтернетизації суспільства та проникнення цифрових технологій у навчання, окреслено основні напрямки модернізації освіти у зв'язку із зазначеними змінами. Авторами показано, що теорія освіти має два рівні. На макрорівні у відносинах «освіта – суспільство» відбувається децентралізація та диверсифікація, інтернаціоналізація освіти та впровадження цифрових технологій. На мікрорівні у відносинах «вчитель – учень» існує активна суміш традиційних та інноваційних методів, поєднання діяльнісного підходу з підходом до енергоінформаційного середовища, пізнання з конструктивізмом.

Abstract.

In our century, significant changes are occurring related to new scientific discoveries, informatization, globalization, the development of robotic and artificial intelligence. Twenty-first century is the new era of digital technologies and knowledge. The article analyzes the phenomenon of the Internetization of society and the penetration of digital technologies into learning, outlines the main directions of modernization of education due to these changes. Authors show that the theory of education has two levels. At the macro-level, in the "education-society" relationship, decentralization and diversification, internationalization of education, and the introduction of digital technologies occur. At the micro-level in the "teacher-learner" relationship, there is an active mix of traditional and innovative methods, combination of an activity approach with an energyinformatinal environment approach, cognition with constructivism.

Ключові слова: інноваційні методи навчання, конструктивізм, модернізація, освіта, педагогіка, підхід до навчання, цифрове покоління

Keywords: innovative teaching methods, pedagogy, approach to teaching, digital generation

Нове століття внесло суттєві зміни в дидактику та методи навчання. Педагогіка ХХ століття відрізняється від педагогіки двадцять першого століття. З початку ХХІ століття в розвитку національної та світової освіти відбулося багато змін. Найпомітнішим явищем зараз є інтернатизація суспільства та проникнення цифрових технологій у навчання. Сучасне покоління школярів відоме під назвою цифрове, соціально цифрове та покоління Z. На сучасному етапі здобуття знань – це перехід від отримання знань через читання, від монологів учителя до візуального сприйняття чи обговорення в класі.

У сучасній школі ми спостерігаємо серйозні зміни, пов'язані з інформатикою та впровадженням мультимедіа в освітнє середовище. Сучасні вчені - вчителі, соціологи, футуристи також розмірковують – говорять про нове покоління школярів двадцять першого століття. Цифрові технології змінюють наш спосіб життя, спосіб спілкування, спосіб мислення, почуття, канали впливу на інших людей, соціальні навички та соціальну поведінку.

Дослідження зарубіжних вчених аналізують сучасні тенденції та нові підходи у розвитку дидактики і відзначають серйозні зміни у сприйнятті та навчальному процесі. Соціальна та цифрова участь

– це «нова концепція практики неформальної, соціально-цифрової опосередкованої участі в освітньому процесі» [1].

Сьогодні освітній простір розширюється за межами аудиторії. В даний час, попередньо домовившись зі студентами, ми можемо використовувати Інтернет-відеоресурси під час пояснення та під час виконання групових завдань, а також можемо дозволити студентам користуватися смартфонами та телефонами під час підготовки групового рішення.

Вчителі проявляють діаметрально протилежні погляди щодо того, як реагувати на зміни: від консервативного (дотримуючись думки, що школярів потрібно вчити, як у минулому столітті), до необхідності повної перебудови системи освіти. Наша позиція ґрунтується на принципі амбівалентності, спадкоємності «традиції → інновації», необхідності активного дослідження феномену електронної та візуальної культури та вивчення впливу візуальної культури на особистість школяра.

Теоретичні зміни в дидактиці та педагогіці стоять за найбільш очевидною тенденцією. Тема педагогіки двадцять першого століття – категорія «освіта» – розширила сферу сенсу та розуміння. Введено компетентнісні та особистісно-орієнтовані підходи. Розуміння результатів навчання змістилося від знань, умінь і навичок до формування компетентностей. Якщо знання формуються послідовно, то компетентності розвиваються комплексно. Компетентності складно сформувати за один урок, тому ми можемо говорити про «стратегії навчання», що впроваджуються протягом певного часу. Стратегія навчання інтегрує як підходи, так і принципи, напрямки розвитку, а також методи та види навчання. Навчальні стратегії спрямовані на компетентність – очікувані результати навчання. Стратегії активного, інноваційного навчання, дозволяють реалізувати концепції конструктивізму та кон'юнктивізму.

Як відомо, теорія біхевіоризму як поведінкового підходу з'явилася у 1920-х роках. Він використовується в освіті вже давно. Школи вісімнадцятого та дев'ятого століть спиралися на основи поведінкового підходу (хоча теорія біхевіоризму ще не існувала). У 30-х роках ХХ століття у радянській освіті почався процес когнітивізму. Радянська дидактична система будувалася в основному на використанні обох теорій. Далі у другій половині ХХ століття була сформульована теорія конструктивізму (соціального конструктивізму). Соціальна реальність має подвійну природу. З одного боку, вона має об'єктивні значення, тоді як з іншого – суб'єктивні значення. Кожна людина будує навколо себе соціальну реальність. Важливим інструментом соціальної реальності є мова. За допомогою мови та спілкування людина будує для себе поле знань та розуміння. Процеси соціально-психологічної побудови суспільства розглядаються через особистісну поведінку та діяльність.

В освіті курс соціального конструктивізму пов'язаний з соціалізацією особистості в суспільстві, формуванням у кожної людини навичок соціалізації та засвоєнням учнями самоструктурування

знань. Цей підхід пов'язаний з побудовою освітнього середовища, включаючи комунікативне, та побудову знань через нього. В даний час зазначена теорія актуалізується шляхом використання в освіті активних та інноваційних методів навчання (мозковий штурм, тематичне дослідження, групові методи навчання тощо). Підкреслимо, що появи нових теорій не спростовує попередні, а доповнює їх, будуючись на попередніх, потім проникає в попередні й частково змінює їх використання. Це розуміння ілюструється сучасним методологічним принципом науки - принципом додавання та доповнення. На різних рівнях освіти ми використовуємо ці тенденції, організовуючи процес навчання. Зауважимо, що напрям соціального конструктивізму перегукується з екологічним підходом у педагогіці.

Новий напрям теорії був започаткований Сіменсом і Дауном у зв'язку з розвитком комунікаційних мереж та новими можливостями їх використання в освіті [2]. На думку авторів, сучасні знання отримуються завдяки взаємодії з мережевою спільнотою. Звичайно, такий процес отримання знань, з одного боку, може бути характерним для вже підготовленої або дорослої людини, яка здатна критично оцінювати, аналізувати, вибирати та конструювати знання [3]. Тобто має певний фундамент знань. У той же час учні середніх шкіл демонструють активне засвоєння знань та умінь саме таким чином. Тому, на нашу думку, поступово відбудеться проникнення цієї теорії в класи нижчого рівня (навіть початкові). Перехід до домінування теорій конструктивізму вимагає активного використання інноваційних методів навчання.

У «Білій книзі національної освіти України» зазначено, що українська освіта у контексті глобалізаційних тенденцій і сучасних викликів має професійніше готувати людину до життя в інформаційному суспільстві, суспільстві знань та інновацій [3, с. 141-145]. Світові тенденції викликають необхідність формування особистості з інноваційним типом мислення, із здатністю до інноваційної діяльності. Це зумовлює актуальність проблеми переходу до освітніх інноваційних моделей, які визначаються системним застосуванням комплексів педагогічних методів і прийомів, спрямованих на активізацію в учнів навчально-пізнавальної діяльності, що характеризується інтенсивною багатосторонньою комунікацією суб'єктів діяльності (інтерацією), обміном інформацією, результатами діяльності учнів між собою і вчителем [4, с. 260].

Ці питання висувають нові вимоги до викладача та його професійної діяльності. Педагогам необхідно більш активно вивчати нові інформаційні та цифрові технології. Також потрібні нові дослідження в галузі психології когнітивних процесів при активному використанні електронного навчання. Практична підготовка педагогів до використання ІКТ та цифрових ресурсів, формування цифрової грамотності, включення таких курсів в освітні програми для підготовки вчителів є сьогодні вкрай необхідними.

Список літератури

1. Hietajarvi L, Tuominen-Soini H, Hakkarainen K, Salmela-Aro K, Lonka K. Is student motivation related to socio-digital participation? A person-oriented approach. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 2015. Vol. 171. P. 1156-1112.

2. Siemens G. Connectivism: Learning theory or pastime for the self-amused?. *International Review of Management and Marketing*. 2016. Vol. 6 (S3). P. 259-264.

3. Біла книга національної освіти України / Т.Ф. Алексєєнко, В.М. Аніщенко, Г.О. Балл [та ін.]; за заг. ред. акад. В.Г. Кременя; НАПН України. К.: Інформ. системи, 2010. 342 с.

4. Дубасенюк О.А. Модернізація системи освіти в Україні в умовах сучасних глобалізаційних процесів. Освітні реформи: місія, дійсність, рефлексія : монографія / за ред. В. Кременя, Т. Левовицького, В. Огневюка, С. Сисоевої. К., 2013. С. 253-262.

УДК 378.147

Гаврилова Елена Алексеевна,

*МИРЭА – Российский технологический университет,
кафедра иностранных языков*

Прокочук Анна Реональдовна,

*МИРЭА – Российский технологический университет,
кафедра иностранных языков*

Удалова Наталья Владимировна

*МИРЭА – Российский технологический университет,
кафедра иностранных языков*

[DOI: 10.24411/2520-6990-2020-11913](https://doi.org/10.24411/2520-6990-2020-11913)

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ДЛЯ РЕАЛИЗАЦИИ ПРИНЦИПА ИНДИВИДУАЛЬНОГО ПОДХОДА В ОБУЧЕНИИ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ В ВУЗЕ

Gavrilova Elena Alekseevna,

*MIREA – Russian Technological University,
Department of foreign languages*

Prokotchuk Anna Reonaldovna,

*MIREA – Russian Technological University,
Department of foreign languages*

Udalova Natalia Vladimirovna

*MIREA – Russian Technological University,
Department of foreign languages*

THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES FOR THE IMPLEMENTATION OF INDIVIDUAL APPROACH WHEN TEACHING A FOREIGN LANGUAGE AT UNIVERSITIES

Аннотация.

Статья оценивает возможности использования информационно-коммуникационных технологий для обеспечения индивидуального подхода в обучении иностранному языку в условиях работы со студентами разного уровня на неязыковых факультетах вузов. Подробно рассматриваются возможности применения таких платформ, как *Ted Ed* и *Kahoot* для обеспечения индивидуальной направленности обучения и повышения мотивации со стороны студентов.

Abstract.

The article analyses ways of using information and communication technologies to implement the individual approach when teaching a foreign language to students' of different language background at non-linguistic faculties. Special attention is paid to the possible use of such platforms as *Ted Ed* and *Kahoot* to make teaching more personal-oriented and to increase students' motivation.

Ключевые слова: индивидуальный подход, методы и приёмы обучения, аутентичный языковой материал, адаптированный языковой материал, комплекс заданий, мотивация

Keywords: individual approach, teaching methods and tools, authentic language material, adapted language material, a set of tasks, motivation

Изучение иностранного языка является неотъемлемой частью программы современного высшего образования. Это важный элемент подготовки специалистов всех направлений как технических, так и

гуманитарных специальностей. Одним из самых актуальных вопросов, связанных с преподаванием иностранного языка студентам неязыковых факультетов, является поиск методов и приёмов обучения, которые будут максимально эффективными